

ning være af den allerstørste Banffelighed, og kun den ypperste juridiske Indsigt og Dygtighed vil være i Stand til at gennemføre et Arbejde af denne Art. Men jeg tror, at i Virkeligheden foreligger der slet intet praktisk Behov derved, og jeg skal i saa Henseende blot til den ærede Forslagsstiller bemærke, at jeg selvfølgelig ikke kender Alverden; men jeg kan dog sige, at ogsaa jeg lever i Verden; og min Stilling fører mig dog i Berøring med en hel Del Mennesker, for hvem dette kan have nogen Betydning — naar Alt kommer til Alt, har det jo Betydning for Alle og Enhver — men jeg kan kun sige, at for mit Vedkommende har jeg hverken i den juridiske eller den almindelige borgerlige Verden truffet et eneste Menneske, som har bragt denne Sag under Overveielse eller Diskussion med mig, skøndt den virkelig har foreligget ontrent et Aars Tid som et Lovforslag, der er fremsat her i Rigsdagen.

Berg: Jeg haaber, den ærede sidste Taler (Halkier) vil indrømme, at Tilstandens Velde ikke i og for sig berettiger til dens Fortsættelse. Den ærede Taler sagde, at nu var dette Forhold udviklet gennem Pragis og ved Hjælp af den stille Magt næsten paa Trøds af tidligere positive Bestemmelser gennem 700 Aar, og mente, at deri skulde ligge en særlig Anbefaling for Fortsættelsen. Jeg tror, at denne Argumentation eller en noget lignende hørte man ogsaa for Slaveriets Bevarelse; det var saa gammelt og indgroet, og nu havde den stille Magt hos den hvide Mand i den Grad faaet dette Forhold ordnet, saa at nu var det uberettiget at forandre det. Jeg vil derfor lade denne Argumentation fare; jeg tror ikke, det ærede Medlem vil holde paa den. Derimod tror jeg, at det ærede Medlem har Ret i, at der hører megen Snille til at faae dette Forhold ændret godt. Veien til Ændringer deri gaar imidlertid ikke efter det ærede Medlems Recept. Det ærede Medlem kritiserer blot og vil blive ved det Gamle, hvorimod det forekommer mig, at for at ændre Forholdet maa helst alle Kræfter ogsaa det ærede Medlems lægges i Beslag. Det ærede Medlem kunde jo forsøge, om han ikke kunde være med til at lave noget Andet end det nærværende Forslag, et saadant, de Kvinder og Mænd, han kommer til at tale med, vil skænke Omtale. Det er jo ganske mærkeligt alligevel, som den Verden maa være bestaende, hvori det ærede Medlem lever, naar han aldrig har hørt Tale om Utilfredshed med de berørte Forhold saaledes som de for

Tiden ere ordnede. Mig forekommer det, at den nærværende Tilstand i Virkeligheden er, dersom den strengt juridisk fra Mandens Side skulde fastholdes i det daglige Liv, en Slavetilstand for den gifte Kvinde.

Justitsministeren (M. L. Lemann): Jeg finder mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af et Forhold, som blev berørt af den ærede Folketingsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), fordi de Ærtinger, han fremkom med, og som jeg forøvrigt i flere Henseender kan være enig med ham i, efter min For mening ikke vedkommer denne Sag det Allermindste eller i det Mindste kun i ringe Grad vedkomme den. Det var nemlig de Bemærkninger, som den ærede Taler fremkom med angaaende Baandlæggelsen af Midler, og hans forskjellige Betragtninger over det Uheldige i en saadan Baandlæggelse. Jeg kan tilbøielig være enig med ham deri. Jeg tror nok, at en ubetinget Baandlæggelse er Noget, man er for tilbøielig til at stride til, og at Baandlæggelsen i mange Tilfælde kommer i Strid med Vedkommendes virkelige Interesse. Dette er imidlertid Noget, der kun i ringe Grad vedkommer denne Sag, thi det er kun sjelden, at Baandlæggelse finder Sted gennem Ægtepagter. Baandlæggelsen finder i Reglen Sted ved Testamenter og andre saadanne Dispositioner, som ikke kræffes af Ægtefællerne selv, men af Trediemænd, og de Misligheder, som kunne følge af en stærk Brug af denne Afgang til at baandlægge, blive ganske de samme, hvad enten vi tænke os den ærede Forslagsstiller's Lovforslag gennemført eller den nærværende Tingenes Tilstand vedblevet. Altsaa, Baandlæggelse og de Ulemper, der kunne hnytte sig dertil, ere ikke Noget, der afhjælpes ved at gaa over til saadanne Regler, som dette Lovforslag indeholder. Det er en Sag for sig, og skulde der gjøres Noget i denne Retning, maatte det være ved at udelukke Baandlæggelse eller begrænse den, og det maatte altsaa med andre Ord, fornemmelig saa være Lovgivningen, man maatte have fat paa, og ikke Lovgivningen om Formuesforholdet mellem Ægtefæller. Jeg skal iøvrigt kun bemærke dette, at naar man taler om, hvorvidt Folk ere tilfredse eller utilfredse med en vis given Tingenes Tilstand, kan man for det Første ganske vist sige, at der aldrig er Noget, som Alle ere tilfredse med; en vis Ordning konvererer Noget og ikke Andre. At der altsaa kan være Noget, som ere utilfredse med en vis bestaaende Tingenes Tilstand, er ikke noget Bevis for, at den bør